

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้ แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING SKILLS THROUGH PROBLEM-BASED LEARNING FOR MATHAYOM 1 STUDENTS

ภิชญาดา หอมจิตร

Pichayada Homjit

วิทยาลัยนครราชสีมา

NakhonRatchasima College, Thailand

Corresponding Author's Email: 6604043202045@nmc.ac.th

วันที่รับบทความ : 30 ตุลาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 5 พฤศจิกายน 2568; วันตอบรับบทความ : 7 พฤศจิกายน 2568

Received 30 October 2025; Revised 5 November 2025; Accepted 7 November 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียนรัตนปัญญาวิทยาลัย จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 68 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถาม

Citation:

* ภิชญาดา หอมจิตร. (2568). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคม, 3(6), 627-645.

Pichayada Homjit. (2025). The Development Of English Reading Skills Through problem-Based Learning For Mathayom 1 Students. Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(6), 627-645.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

วัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.66, S.D.= 0.86)

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้, ใช้ปัญหาเป็นฐาน

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare the learning achievement in English pronunciation skills of Mathayomsuksa 1 students before and after learning through the Problem-Based Learning (PBL) approach, and 2) to investigate the students' satisfaction toward learning English pronunciation skills using Problem-Based Learning (PBL). The participants were 68 Mathayomsuksa 1 students from two classes at Rattapananya Wittyalai School in the second semester of the 2024 academic year, selected through cluster random sampling. The research instruments consisted of 1) lesson plans, 2) an English pronunciation achievement test, and 3) a satisfaction questionnaire. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results revealed that:

1) The academic achievement in English reading skills by using Problem-based Learning (PBL) for Mathayom 1 students after learning was significantly higher than before learning at the level of .05.

2) The students' overall satisfaction toward learning English pronunciation through Problem-based Learning (PBL) for Mathayom 1 students was at the highest level ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.86).

Keywords: English Pronunciation, Learning Management, Problem-Based Learning (PBL)

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญต่อการสื่อสาร การศึกษาและการประกอบอาชีพในศตวรรษที่ 21 การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ ทั้งยังเป็นรากฐานที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม จากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของไทย พบว่านักเรียนจำนวนมากยังประสบปัญหาในการอ่านออกเสียง เช่น ออกเสียงไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน หรือขาดความมั่นใจในการพูด ซึ่งอาจส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวม (กาญจนาพร รุจิฉิม, 2561)

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนจริง ลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) เป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว เนื่องจาก PBL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น โดยใช้ปัญหาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมาเป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดการเรียนรู้ นักเรียนจะได้ฝึกคิด วิเคราะห์ หาทางแก้ปัญหา และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทั้งยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น มีการทำงานร่วมกัน และกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ (ไพศาล สุวรรณน้อย, 2558) และเทคนิคการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ยังที่เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่มีการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการจัดการเรียนรู้ ผ่านกระบวนการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นจริงหรือมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะที่สำคัญสำหรับศตวรรษที่ 21

(Problem-based Learning : PBL) ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์เชิงลึก เนื่องจากพิจารณาตัวปัญหาจากหลากหลายมุมมอง คิดหาแนวทางการแก้ไขและเชื่อมโยงความรู้จากสาขาวิชาเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Problem-based Learning : PBL) ช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของความรู้แนวคิดทฤษฎีและเข้าใจวิธีนำไปใช้จริงในสถานการณ์ที่ซับซ้อน ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานจริงได้ดีขึ้น (อิศรา ศิริมณีรัตน์และคณะ, 2568)

การเรียนรู้แบบโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่เน้นในสิ่งที่นักเรียนอยากเรียนรู้ โดยจะต้องเริ่มมาจากปัญหาที่นักเรียนเกิดความสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน ประสบการณ์ด้วยตนเอง อาจเป็นปัญหาของตนเองหรือปัญหาของกลุ่ม ครูจะต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการเรียนรู้ตามความสนใจของนักเรียนตามความเหมาะสม จากนั้นครูและนักเรียนต้องร่วมกันคิดทบทวนกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับปัญหานั้นๆ โดยปัญหาที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้บางครั้งอาจเป็นปัญหาของสังคมที่ครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนคิดจากสถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะเน้นที่กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่จะต้องเรียนรู้จากการเรียน (learning to learn) เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในกลุ่ม การปฏิบัติ และการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) นำไปสู่การค้นคว้าหาคำตอบหรือสร้างความรู้ใหม่บนฐานความรู้เดิมที่นักเรียนมีมาก่อนหน้านี้ (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว, 2558)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พบบ่อยคือ ขาดความมั่นใจ กลัวผิดพลาด ไม่ค่อยมีโอกาสใช้จริง และขาดความสม่ำเสมอในการเรียน แนวทางแก้ไขคือ สร้างความมั่นใจ โดยกล้าพูดแม้จะผิดหลักไวยากรณ์, เพิ่มโอกาสในการใช้ภาษา ด้วยการดูหนัง ฟังเพลง หรือหาเพื่อนคุย, เพื่อการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการจดศัพท์ใหม่ อ่านบทความ หรือใช้แอปพลิเคชันช่วยเรียน และ ตั้งเป้าหมายของการพูดให้ชัดเจน เพื่อให้มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ ปัญหาด้านนักเรียนพบว่า นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก เนื่องจากไม่ทราบพื้นฐานของรูปและเสียงสระและพยัญชนะทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน ส่งผลให้กลายเป็นเด็กขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อ วิชาภาษาอังกฤษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ (โรงเรียนรัตนปัญญาวิทยาลัย, 2566)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่เรียนด้วยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) มีความพึงพอใจในระดับมากขึ้นไป

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยได้รวบรวมงานวิจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

จิภาส สุขเกษม (2559) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับดี

ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์ (2560) ได้การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning: PBL) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.08/82.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.7396 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.96 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.58)

พระสันติวัฒน์ นาคอกและปัญญา สุนันทา (2567) ได้การศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Everyday Problems (ปัญหาในชีวิตประจำวัน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพุทธโกศวิทยวิทยา จังหวัดแพร่ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานการเรียนรู้ (Problem-based Learning) ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง Everyday Problems (ปัญหาในชีวิตประจำวัน) โดยการใช้ปัญหาเป็นฐานกิจกรรมการเรียนรู้ (Problem-based Learning) คะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 9.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.215 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 17.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.526 สรุปได้ว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศศิธิตา สาหร่ายวัง (2563) ได้การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและการใช้กลวิธีในการอ่านสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและการใช้กลวิธีในการอ่านสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียกว่า PADPE ประกอบด้วย ระยะที่ 1 เตรียมความพร้อม (P : Preparation) ระยะที่ 2 วิเคราะห์

องค์ประกอบ (A : Analysis) ระยะที่ 3 พัฒนาผลงาน (D : Development) ระยะที่ 4 นำเสนอผลงาน (P : Presentation) และระยะที่ 5 ประเมินผลการเรียนรู้ (E : Evaluation) 2) คะแนนความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การใช้กลวิธีการอ่านของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบในภาพรวมในระดับมาก

ณัชชา อ่อนสัมพันธ์และสุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2563) ได้การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมีคะแนนสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.21) ทุกด้านเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.29) รองลงมา ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.32) และด้านการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.28)

กรรณิกา นาคพันธ์ แก้วสมุทรและกัญญารัตน์ ศรีสวัสดิ์ (2565) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการฝึกโดยการจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงขึ้นและนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษางานวิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ออกแบบกิจกรรมการสอนโดยใช้สถานการณ์หรือปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ฝึกคิด วิเคราะห์ ค้นคว้า และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ด้วยกิจกรรมการสอน 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ขึ้นกำหนดปัญหา 2) ขึ้นทำความเข้าใจกับปัญหา 3) ขึ้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า 4) ขึ้นสังเคราะห์ความรู้ 5) ขึ้นสรุปและประเมินค่าของคำตอบ และ 6) นำเสนอและประเมินผลงาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทักษะการ

อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนที่ดี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจ มีความสุขในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีคุณธรรมจริยธรรมภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีทักษะที่จำเป็นและปรับตัวสอดคล้องกับวิถีชีวิตโลกยุคใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 1 กลุ่ม (One group pretest - posttest design)

	O ₁	X	O ₂
O ₁	หมายถึง		การทดสอบก่อนเรียน
X	หมายถึง		การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
O ₂	หมายถึง		การทดสอบหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนปัญญาวิทยาลัย จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 มี 2 ห้องเรียน จำนวน 68 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนปัญญาวิทยาลัย จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 29 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 School a days จำนวน 7 แผน แผนละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที ใช้การจัดการเรียนรู้ 15 สัปดาห์ ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการตรวจสอบความ

เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลคะแนนเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

3.2 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการอ่านออกเสียง (Pronunciation) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) และด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมีค่าอำนาจจำแนกที่ผ่านเกณฑ์ ได้ค่าเท่ากับ 0.23-0.64 มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้ค่าเท่ากับ 0.84 โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett's Method)

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ แต่ละด้านมี 5 ข้อ รวมทั้งหมด 15 ข้อ การประเมินที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมค่าความสอดคล้อง 0.82

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.2 สร้างหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง School days จำนวน 7 แผน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง School subjects

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Days of the week

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Introducing yourself

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Objects & numbers

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Articles – a, an

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Verb 'to be'

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Subject/object pronouns

4.3 สร้างแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

4.4 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ โรงเรียนรัตนปัญญาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือในการวิจัยไปดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ซึ่งใช้เวลาในการศึกษา 15 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

5.1 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (1 ชั่วโมง)

5.2 ทำการสอนกลุ่มทดลองโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน จำนวน 15 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน

5.3 หลังการทดลองทำการทดสอบกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ชุดเดิม (1 ชั่วโมง)

5.4 กลุ่มที่ใช้ในการทดลองทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

5.5 นำคะแนนจากแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความพึงพอใจไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

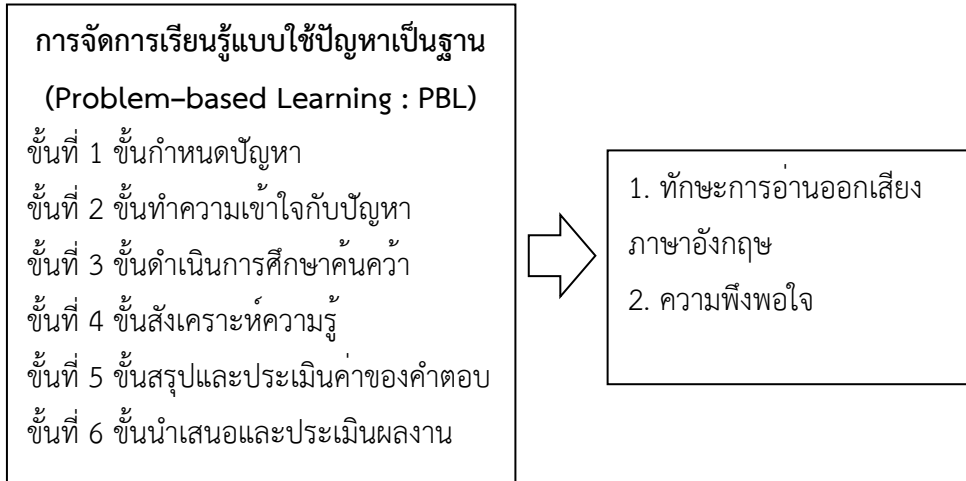
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t- test) จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ของข้อมูลไปเทียบเกณฑ์และประเมินผลตามเกณฑ์

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) วัดทักษะการอ่านออกเสียง

ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแนวทางที่นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning : PBL สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ							
การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	t	Sig.
ก่อนเรียน	29	40	28.17	1.26	70.43	32.143*	0.000
หลังเรียน	29	40	35.93	1.31	89.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ (\bar{X} = 28.17 S.D.=1.26) และมีคะแนนหลังเรียนเท่ากับ (\bar{X} =35.93, S.D.=1.31)

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.61	0.85	มากที่สุด
2. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.73	0.86	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.65	0.87	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	4.66	0.86	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินแบบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.66, S.D.= 0.86) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านบรรยากาศการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.73, S.D.=0.86) รองลงมาคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ (\bar{X} = 4.65, S.D.= 0.87) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.61, S.D.=0.85)

สรุปได้ว่า การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านบรรยากาศการเรียนรู้ออกมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ออกมา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

อภิปรายผล

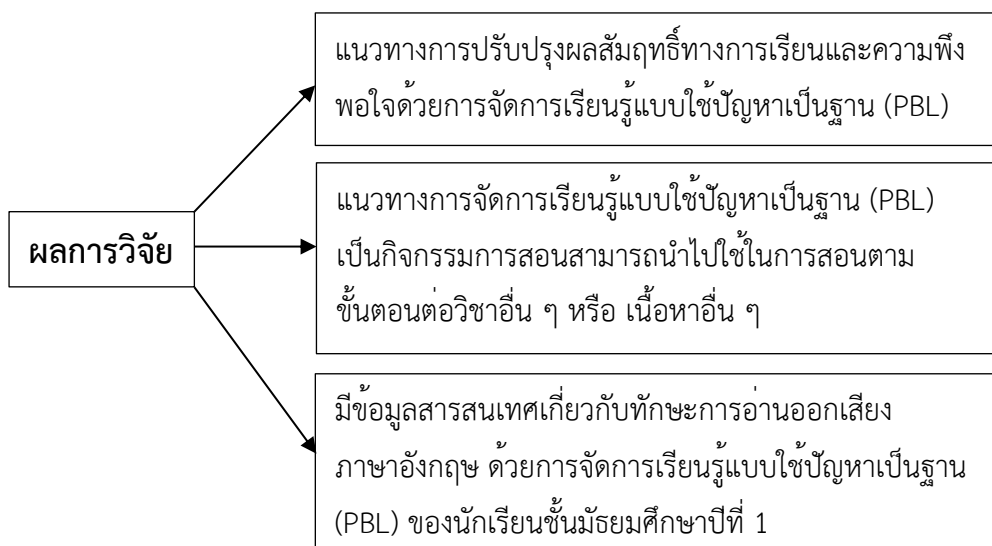
จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนปัญญาวิซาลัย ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลดังนี้ ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลพรรณ สุรินทร์ธรรมและธิดา อติภัทรนนท์ (2563) ได้บทความวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 และมีระดับคุณภาพผ่านถึงดี และนักเรียนมีการเรียนอังกฤษด้วยตนเองสูงขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Othman and Shah (2013) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนในชั้นเรียนภาษาที่ International Islamic University Malaysia ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้เรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีผลทางบวกในด้านทักษะทางภาษาและมีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าทั้งที่ได้รับการสอนน้อยกว่า ผลคะแนนจากการเขียนเรียงความเผยให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการเขียนของพวกเขาได้มากกว่ากลุ่มควบคุมและผลคะแนนรวมเผยว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่เรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีผู้เรียนจำนวนน้อยกว่าที่ได้ผลคะแนนในระดับล่าง ซึ่งอาจหมายความว่าผู้เรียนที่มีความสามารถอ่อนได้ประโยชน์จากการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถสูงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lin (2017)

ได้ศึกษาเรื่องผลของการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ การใช้กลวิธีและทัศนคติต่อการเรียนแบบลงมือปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการใช้รูปแบบการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาจำนวน 56 คน ซึ่งได้รับการสุ่มออกเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานจำนวน 26 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ภาษาแม่ของสองกลุ่มคือภาษาจีนแมนดารินและภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับ Intermediate จากการทดสอบที่จัดโดยศูนย์สอบเข้ามหาวิทยาลัยในไต้หวัน สถิติที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ Independent Sample t-test เพื่อศึกษาความแตกต่างของคะแนนหลังเรียนและผลจากแบบสอบถามระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ การเผชิญปัญหา การตรวจสอบปัญหา การตรวจสอบปัญหาใหม่อีกครั้ง การทบทวนปัญหาและการนำเสนอทางแก้ไข ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านบรรยากาศการเรียนรู้ออกมาคือด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ออกมาคือด้านงานวิจัยของศิรินารถฉงฉิมพลี (2560) ได้วิจัยเรื่อง การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคหลวงพ่อดุสิตบุรีสุโขทัย นครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษายังมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจผ่านการเรียนรู้จากปัญหาเป็นฐานนอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของอนุสรราชูชนะ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการใช้กิจกรรมการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานและนักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานพร้อมอยากทำกิจกรรมในครั้งต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของSahatsathatsana (2014) ได้การวิจัยเรื่องการบูรณาการทฤษฎี

การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานและการออกแบบระบบการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีมากต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวันโดยใช้วิธีการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าวิธีการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่พัฒนาขึ้นนี้มีประสิทธิภาพที่จะนำไปใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่จะสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) และพัฒนาทางการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งมีเนื้อหาสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามอักขระ องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นสามารถสรุปได้ในสามประเด็นสำคัญ ข้อที่ 1 คือ แนวทางการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation Skills) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้น “สถานการณ์จริง” และ “การค้นพบด้วยตนเอง” ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างเสียง (Phonological Awareness) และจังหวะภาษา (Intonation & Stress) ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ส่งผลให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งอย่างยิ่งขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาอย่างยั่งยืน ข้อที่ 2 คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เป็นกิจกรรมการสอนสามารถนำไปใช้ในการสอนตามขั้นตอนต่อวิชาอื่น ๆ หรือ เนื้อหาอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมตามผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ใช้กิจกรรมการสอนที่ดีตามลำดับและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอนในการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ตามบริบทของโรงเรียน ครูมีบทบาทเป็น ผู้อำนวยการเรียนรู้ (Facilitator) มากกว่าผู้สอนโดยตรง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเองและพัฒนา Metacognitive Skills ในการควบคุมการออกเสียงของตน และ ข้อที่ 3 คือ มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยได้มีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อการสอน และการประเมินผล ยังสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลต่อยอดงานวิจัยหรือมีการพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมและความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสรุปองค์ความรู้ใหม่ว่าการวิจัยเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพทางการเรียนรู้ในกระบวนการทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามการจัดการเรียนรู้โดยแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านบรรยากาศการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จากการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และมีการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป ดังนี้ **ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้** 1. การส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำรูปแบบการเรียนรู้แบบ Problem-based Learning : PBL ไปใช้ในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยอาจเริ่มจากหัวข้อใกล้ตัวหรือที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน เพื่อสร้างความสนใจและมีส่วนร่วมมากขึ้น 2. การพัฒนาแผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการออกเสียงร่วมกับทักษะอื่น เช่น การฟังและการพูด เพื่อให้เกิดการบูรณาการด้านภาษาอย่างรอบด้าน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป 1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมหลากหลายของโรงเรียนหรือเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย 2. ควรศึกษาผลของการใช้ Problem-based Learning : PBL ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอื่น ๆ เช่น การเขียน การฟังหรือการพูด เพื่อศึกษาผลกระทบในมิติต่าง ๆ อย่างครอบคลุม 3. ควรวิจัยในระยะยาวเพื่อติดตามความยั่งยืนของผลลัพธ์และศึกษาว่าผู้เรียนสามารถนำทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้มากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา นาคพันธ์ แก้วสมุทร และ กัญญารัตน์ ศรีสวัสดิ์. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 13(1), 272-300.
- กาญจนาพร รุจิฉิม. (2561). การสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21. วารสารศิลปะการจัดการ, 2(3), 199-210.
- จิกามาศ สุขเกษม. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัชชา อ่อนสัมพันธ์ และ สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 11(1), 34-50.

- พระสันติวัฒน์ นาคอก และ ปัญญา สุนันตา. (2567). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Everyday Problems สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพุทธโกศลวิทยา จังหวัดแพร่. วารสารมจรโกศลปริทรรศน์, 2(3), 60-69.
- ไพศาล สุวรรณน้อย. (2558). เอกสารประกอบการบรรยายโครงการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โรงเรียนรัตนปัญญาวิซชาลัย. (2566). ใน รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self Assessment Report) ปีการศึกษา 2566. นครสวรรค์: โรงเรียนรัตนปัญญาวิซชาลัย.
- วิไลพรรณ สุรินทร์ธรรม และ นิธิดา อติภักธนันท์. (2020). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. Journal of Education and Innovation, 22(2), 169–181.
- ศศิธิดา สาทรายวัง. (2563). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการใช้กลวิธีในการอ่านสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ใน วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรินารถ ธงฉิมพลี. (2560). การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคหลวงพ่อกุณ. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว. (2558). การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PROBLEM-BASED LEARNING). เรียกใช้เมื่อ 23 ตุลาคม 2568. จาก <https://candmbsri.wordpress.com>

- อนุสรฯ ชูชนะ. (2563). การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อิสรา ศิริมณีรัตน์, ชลิต เขาวีโลย, วีรชาติ ภัคดี และ อุษณา อารี. (2568). การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ในรายวิชาศึกษาทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 19(1), 1-24.
- Lin, N. (2017). Building a network theory of social capital. *Social capital*, 3-28.
- Othman, N., & Shah, M. I. A. (2013). "Problem-Based Learning in the English Language Classroom." *English Language Teaching*, 6(3), 125-134.
- Sahatsathatsana, S. (2014). The Development of PBL Teaching Method for Teaching English Conversation. *RMU.J. (Humanities and Social Sciences)*, 8(2), 41-54.